

2 КОРИНТЯНИ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

ГЛАВА 1

Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, и брат Тимотей, до Божията църква, която е в Коринт, и до всичките светии, които са по цяла Ахаия:

² Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и Господа Исуса Христа.

³ Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Отец на милостивите и Бог на всяка утеха.

⁴ Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, с която и ние се утешаваме от Бога.

⁵ Защото, както изобилват в нас Христовите страдания, така и нашата утеха изобилва чрез Христа.

⁶ Но, ако ни наскърбят, това е за вашата утеха и спасение, или ако ни утешават, това е за вашата утеха [и спасение], която действа да устоявате в същите страдания, които понасяме и ние.

⁷ И надеждата ни за вас е твърда; понеже знаем, че, както сте участници в страданията, така сте и в утехата.

⁸ Защото желаем да знаете, братя, за скръбта, която ни сполетя в Азия, че се отеготихме чрезмерно въвн от силата си, така щото отчаяхме се дори за живота си;

⁹ даже ние сами счетохме, че бяхме приели смъртна присъда в себе си, - за да не уповаваме на себе си, но на Бога, Който възкресява мъртвите.

¹⁰ И Той ни избави от толкоз близка смърт, и още избавя, и надяваме се на Него, че пак ще ни избави,

¹¹ като ни съдействувате вие чрез молитва, тъй щото, поради стореното на нас чрез мнозина добро, да благодарят мнозина за нас.

¹² Защото нашата похвала е тая, свидетелството на нашата съвест, че ние живяхме на света, а най-много между вас, със светост и искреност пред Бога, не с плътска мъдрост, а с Божия благодат.

¹³ Защото не ви пишем друго освен това, което четете и даже признавате и което надявам се че и до край ще признавате,

¹⁴ (както и отчасти ни признахте), че сме похвала за вас, както и вие за нас, в деня на нашия Господ Исус.

¹⁵ С тая увереност възнамерявам да дойда първо при вас, за да имате двойка полза,

¹⁶ като през вас мина за Македония; а от Македония да дойда пак при вас, и тогава вие да ме изпратите за Юдея.

- ¹⁷ Добре, когато имах това намерение, лекоумно ли съм постъпил? или намерението ми е било плътско намерение, та да казвам и: Да, да, и: Не, не?
- ¹⁸ Заради Божията вярност, проповядването ми към вас не е било Да и Не. {В изданието от 1940 г. - "?" вместо "."}
- ¹⁹ Защото Божият Син, Исус Христос, Който биде проповядван помежду ви от нас, (от мене, Сила и Тимотея), не стана Да и Не но в него стана Да;
- ²⁰ понеже в Него е Да за всичките Божии обещания, колкото много и да са; за това и чрез Него е Амин, за Божията слава чрез нас.
- ²¹ А тоя, Който ни утвърждава заедно с вас в Христа, и Който ни е помазал, е Бог,
- ²² Който ни е запечатил, и е дал в сърцата ни Духа в залог.
- ²³ Но аз призовавам Бога за свидетел на моята душа, че за да ви пощадя, въздържах се да дойда в Коринт;
- ²⁴ защото не господаруваме над вярата ви, но сме помощници на радостта ви; понеже, колкото за вярата, вие стоите твърди.

ГЛАВА 2

- О**баче това реших, заради себе си, да не дохождам при вас със скръб.
- ² Защото, ако аз ви наскърбявам, то кой ще развесели мене, ако не тоя, който е бил наскърбен от мене?
- ³ И това писах нарочно, да не би кога дойда да бъда наскърбен от ония, които би трябвало да ме зарадват, като имам уверение във всички ви, че моята радост е радост на всички ви.
- ⁴ Защото от голяма скръб и сърдечна тъга ви писах с много сълзи, не за да се наскърбите, а за да познаете любовта, която питая особено към вас.
- ⁵ Но ако някой ме е наскърбил, не е наскърбил само мене, но всички ви отчасти (да не кажа премного).
- ⁶ За такъв един доста е наказанието, което му е било наложено от повечето от вас;
- ⁷ така че сега вече {Гръцки: Напротив.} вие трябва по-добре да му простите и да го утешите, да не би такъв да бъде погълнат от чрезмерна скръб.
- ⁸ Затова ви моля да го уверите в любовта си към него.
- ⁹ Понеже за това и писах, за да ви позная чрез опит, дали сте послушни във всичко.
- ¹⁰ А комуто вие прощавате нещо, прощавам и аз; защото, ако съм и простил нещо, простих го заради вас пред Христа,
- ¹¹ да не би сатана да използва случая против нас; защото ние знаем неговите замисли.
- ¹² А когато дойдох в Троада да проповядвам Христовото благовестие, и когато ми се отвори врата в Господното дело,
- ¹³ духът ми не се успокои, понеже не намерих брата си Тита, а, като се простих с тях, отпътувах за Македония.
- ¹⁴ Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа, и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието на Него.
- ¹⁵ Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват.
- ¹⁶ На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите

животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен?

¹⁷ Ние сме, защото не сме като мнозина, които изопачават Божието слово, но говорим искрено в Христа, като от Бога, пред Бога.

ГЛАВА 3

Пак ли започваме да се препоръчваме? Или имаме нужда, както някои, от препоръчителни писма до вас или от вас?

² Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, узнавано и прочитано от всичките човеци;

³ и явявате се, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано, не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът - на сърцето.

⁴ Такава увереност имаме спрямо Бога чрез Христа.

⁵ Не че сме способни от само себе си да съдим за нещо като от нас си; но нашата способност е от Бога,

⁶ Който ни и направи способни като служители на един нов завет, - не на буквата, но на духа; защото буквата убива, а духът оживотворява.

⁷ Но, ако служението на онова, което докарва смърт, написано с букви, издълбани на камък, стана с такава слава, щото израилтяните не можеха да гледат Моисея в лице, поради блясъка на лицето му, който впрочем преминаваше,

⁸ как не ще бъде служението на духа с по-голяма слава?

⁹ Защото, ако служението на онова, което докарва осъждане, стана със слава, служението на онова, което докарва правда, го надминава много повече в слава.

¹⁰ (И наистина, онова, което е било прославено, изгуби славата си в това отношение, поради славата, която превъзхожда).

¹¹ Защото, ако това, което преминаваше, бе със слава, то много по-славно е трайното.

¹² И тъй, като имаме такава надежда, говорим с голяма откровеност,

¹³ и не сме като Моисея, който туряше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат изчезването на това, което преминаваше.

¹⁴ Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато прочитат Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тоя завет преминава в Христа.

¹⁵ А и до днес, при прочитането на Моисея, покривало лежи на сърцето им,

¹⁶ но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще се снее.

¹⁷ А Господ е Духът; и гдето е Господният Дух, там е свобода,

¹⁸ А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен.

ГЛАВА 4

Затуй, като имаме това служение, както и придобихме милост, не се обезсърчаваме;

² но се отрекохме от тайни и срамотни дела, и не постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието слово, но, като изявяваме истината, препоръчваме себе си на

съвестта на всеки човек пред Бога.

³ Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тия, които погиват, -

⁴ за тия, невярващите, чиито ум богът на тоя свят е заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога.

⁵ (Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Исуса).

⁶ Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово.

⁷ А ние имаме това съкровище в пръстни съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас.

⁸ Угнетявани сме отвсякъде, но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние;

⁹ гонени сме, но не оставени; повалени сме, но не погубени.

¹⁰ Всякога носим на тялото си убиваното на [Господа] Исуса, за да се яви на тялото ни и живота на Исуса.

¹¹ Защото ние живите винаги сме предавани на смърт за Исуса, за да се яви и живота на Исуса в нашата смъртна плът.

¹² Така щото смъртта действа в нас, а животът във вас.

¹³ А като имаме същия дух на вяра, според писаното: "Повярвах, за това и говорих", то и ние, понеже вярваме, затова и говорим;

¹⁴ понеже знаем, че Тоя, Който е възкресил Господа Исуса, ще възкреси и нас заедно с Исуса, и ще ни представи заедно с вас.

¹⁵ Защото всичко това е заради вас, тъй щото благодатта, увеличена чрез мнозината, които са я получили, да умножи благодарението, за Божията слава.

¹⁶ Затова ние не се обезсърчаваме; но ако и да тлее външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява.

¹⁷ Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас,

¹⁸ които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите вечни.

ГЛАВА 5

Защото знаем, че ако се развали земният ни дом, телесната скиния, имаме от Бога здание на небесата, дом неръкотворен, вечен.

² Понеже в тоя дом и стенем като ожидаме да се облечем с нашето небесно жилище,

³ стига само, облечени с него, да не се намерим голи.

⁴ Защото ние, които сме в тая телесна скиния, като обременени, стенем; не че желаем да се съблечем, но да се облечем още повече, за да бъде смъртното погълнато от живота.

⁵ А Бог е, Който ни е образувал нарочно за това, и ни е дал Духа в залог на това.

⁶ И тъй, понеже винаги се одързостяваме, като знаем, че, докато сме у дома в тялото, ние сме отстранени от Господа,

⁷ (защото с вярване ходим, а не с виждане).

⁸ - понеже, казвам, се одързостяваме, то предпочитаме да сме отстранени от тялото и да бъдем у дома при Господа.

⁹ Затова и ревностно се стараем, било у дома или отстранени, да бъдем угодни на Него.

¹⁰ Защото всички трябва да застанем открити пред Христовото съдилище, за да получи всеки според каквото е правил в тялото, било добро или зло.

¹¹ И тъй, като съзнаваме, що е страхът от Господа, убеждаваме човеците; а на Бога сме познати, - надявам се още, че и на вашите съвести сме познати.

¹² С това не препоръчваме себе си изново на вас, но ви даваме причини да се хвалите с нас, за да имате що да отговорите на ония, които се хвалят с това, което е на лице, а не с това, което е в сърцето.

¹³ Защото, ако сме отишли до крайности, то е било за Бога; или ако сега умерено мъдруваме, то е заради вас.

¹⁴ Защото Христовата любов ни принуждава, като разсъждаваме така, че, понеже един е умрял за всичките, то всички са умрели;

¹⁵ и че Той умря за всички, за да не живеят вече живите за себе си, но за Този, Който за тях е умрял и възкръснал.

¹⁶ Затова, отсега нататък ние не познаваме никого по плът; ако и да сме познали Христа по плът, пак сега вече така Го не познаваме.

¹⁷ За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, [всичко] стана ново.

¹⁸ А всичко е от Бога, Който ни примири със Себе Си чрез [Исуса] Христа, и даде на нас да служим за примирение;

¹⁹ сиреч, че Бог в Христа примиряваше света със Себе Си, като не вменяваше на човеците прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примирението.

²⁰ И тъй от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви от Христова страна, примирете се с Бога,

²¹ Който за нас направи грешен {Гръцки: Грях} Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни {Гръцки: Правда} пред Бога.

ГЛАВА 6

И ние, като съдействуваме с Бога, тоже ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат.

² (Защото казва: - "В благоприятно време те послушах, И в спасителен ден ти помогнах"; ето, сега е благоприятно време, ето, сега е спасителен ден).

³ Ние в нищо не даваме никаква причина за съблазън, да не би да се злослови нашето служение;

⁴ но във всичко биваме одобрени, като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения,

⁵ чрез бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене,

⁶ с чистота, с благоразумие, с дълготърпение, с благост, със Светия Дух, с нелицемерна любов,

⁷ с говорене истината, с Божия сила, чрез оръжията на правдата в дясната ръка и в лявата;

- ⁸ всред слава и опозорение, всред укори и похвали; считани като измамници, но пак истинни;
- ⁹ като непознати, а пък добре познати; като на умираше, а, ето, живеем; като наказвани, а не умъртвявани;
- ¹⁰ като наскърбени, а винаги радостни; като сиромаси, но обогатяваме мнозина; като че нищо нямаме, но притежаваме всичко.
- ¹¹ О коринтяни, устата ни са отворени към вас, сърцето ни се разшири.
- ¹² Вам не е тясно в нас, но в сами вас е тясно нам.
- ¹³ И тъй, във вид на еднакво възмездие, (като на чада говоря), разширете и вие сърцата си.
- ¹⁴ Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?
- ¹⁵ и какво съгласие има Христос с Велиала? или какво съучастие има вярващия с невярващия?
- ¹⁶ и какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде".
- ¹⁷ Затова - "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема,
- ¹⁸ И ще ви бъда Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва всемогъщият Господ.

ГЛАВА 7

- И** тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в светост със страх от Бога.
- ² Сторете място в сърцата си за нас; никого не сме онеправдали, никого не сме развратили, никого не сме изкористили.
- ³ Не казвам това за да ви осъдя; защото по-напред казах, че сте в сърцата ни, така щото да бъдем заедно и като умрем и като живеем.
- ⁴ Голяма е моята увереност към вас, много се хваля с вас, напълно се утешавам; даже във всяка наша скръб радостта ми е преизобилна.
- ⁵ Защото откак дойдохме в Македония, плътта ни нямаше никакво спокойствие, но отвсякъде бяхме в утеснение: отвън борби, отвътре страхове.
- ⁶ Но Бог, Който утешава смирените, утеши ни с дохождането на Тита;
- ⁷ и не просто с дохождането му, но и поради утехата, с която вие го бяхте утешили, като ни извести копнежа ви, плача ви, ревността ви за мене; така щото още повече се зарадвах.
- ⁸ Защото, при все че ви наскърбих с посланието си, не се разкайвам; ако и да бях се поразкаял, когато видях, че онова писмо ви наскърби, макар за малко време.
- ⁹ Сега се радвам не за наскърбяването ви, но защото наскърбяването ви доведе до покаяние; понеже скърбяхте по Бога, та да се не повредите от нас в нищо.
- ¹⁰ Защото скръбта по Бога докарва спасително покаяние, което не причинява разкаяние; но светската скръб докарва смърт.
- ¹¹ Защото, ето, това гдето се наскърбихте по Бога, какво усърдие породило във вас,

какво себеочистване, какво негодувание, какъв страх, какво ожидане, каква ревност, какво мъздовъздаване! Във всичко вие показахте, че сте чисти в това нещо.

¹² И тъй, ако и да ви писах това, не го писах заради обидника, нито заради обидения, но за да ви се яви пред Бога до колко имате усърдие спрямо нас.

¹³ Затова се утешихме; и в тая наша утеха още повече се зарадвахме поради радостта на Тита, за гдето вие всички сте успокоили духа му.

¹⁴ Защото, ако му съм се похвалил малко с вас, не се засрамах; но както всичко, що ви говорихме, беше истинно, така и похвалата ни с вас пред Тита излезе истинска.

¹⁵ И той още повече милее за вас, като си спомня послушността на всички ви, как сте го приели със страх и трепет.

¹⁶ Радвам се, че във всичко съм насърчен за вас.

ГЛАВА 8

При това, братя, известявам ви Божията благодат, дадена на църквите в Македония,

² че, макар и да търпят голямо утеснение, пак великата им радост и дълбоката им беднотия дадоха повод да преизобилва богатството на тяхната щедрост.

³ Защото свидетелствувам, че те дадоха доброволно според силата си, и даже въвн от силата си,

⁴ като ни умоляваха с голямо настояване, относно това даване {Гръцки: Относно благодатта}, дано да участвуват и те в служенето на светиите.

⁵ И те не само дадоха, както се надявахме, но първо предадоха себе си на Господа и, по Божията воля, на нас;

⁶ така щото помолихме Тита да довърши между вас и това благодеяние, както го беше и започнал.

⁷ И тъй, както изобилвате във всяко нещо, - във вяра, в говорене, в знание, в пълно усърдие и в любов към нас, - така да преизобилвате и в това благодеяние.

⁸ Не казвам това като по заповед, но за да опитам искреността на вашата любов чрез усърдието на другите.

⁹ Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че, богат като бе, за вас стана сиромаш, за да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия.

¹⁰ А относно това нещо аз давам тоя съвет, че така да го направите е полезно за вас, които лани бяхте първи не само да го правите, но и да желаете да го направите.

¹¹ А сега го свършете и на дело, така щото както сте били усърдни в желанието, така да бъдете и в доизкарването, според каквото имате.

¹² Защото, ако има усърдие, то е прието според колкото има човек, а не според колкото няма.

¹³ Понеже не искам други да бъдат облекчени, а вие утеснени;

¹⁴ но да има равенство, така щото вашето сегашно изобилие да запълни тяхната оскъдност, та и тяхното изобилие да послужи на вашата оскъдност; така щото да има равенство,

¹⁵ според както е писано: "Който беше събрал много, нямаше излишък; и който беше събрал малко, не му беше оскъдно".

¹⁶ А благодарение на Бога, Който туря в сърцето на Тита същото усърдие за вас, което имаме и ние;

- ¹⁷ защото наистина прие молбата ни, а при това, като беше сам много усърден, тръгна към вас самоволно.
- ¹⁸ Пратихме с него и братя, чиято похвала в делото на благовестието е известна във всичките църкви;
- ¹⁹ и не само това, но още беше избран от църквите да пътува с нас за делото на това благодеяние, на което служим за славата на Господа, и за да се покаже нашето усърдие,
- ²⁰ като избягваме това, - някой да ни упрекне относно тоя щедър подарък, който е поверен на нашето служение;
- ²¹ понеже се грижим за това, което е честно, не само пред Господа, но и пред човеците.
- ²² Пратихме с тях и другия ни брат, чието усърдие много пъти и в много неща сме опитали, и който сега е много по-усърден поради голямото му към вас доверие.
- ²³ Колкото за Тита, той е мой другар и съработник между вас; а колкото за нашите братя, те са пратеници на църквите, те са слава на Христа.
- ²⁴ Покажете им, прочее, пред църквите доказателство на вашата любов и на справедливостта на нашата похвала с вас.

ГЛАВА 9

- А** за даване помощ на светиите излишно е да ви пиша,
- ² понеже зная вашето усърдие, за което се хваля с вас пред македонците, че Ахаия още от лани е приготвена; и вашата ревност е подбудила по-голямата част от тях.
- ³ А пратих братята, да не би да излезе празна моята похвала с вас в това отношение, та да бъдете, както казвах, приготвени;
- ⁴ да не би, ако дойдат с мене македонци, та ви намерят неприготвени, да се посрамят ние, да не кажа вие, в тая наша увереност.
- ⁵ И тъй, намерих за нужно да помоля братята да идат по-напред при вас и да приготвят предварително вашата по-отрано обещана милостиня, за да бъде готова като милостиня, а не като изнудване.
- ⁶ А това казвам, че който сее оскъдно, оскъдно ще и да пожъне; а който сее щедро, щедро ще и да пожъне.
- ⁷ Всеки да дава според както е решил в сърцето си, без да се скъпи, и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който дава на драго сърце.
- ⁸ А Бог е силен да преумножи на вас всякакво благо, така щото, като имате всякога и във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение, да изобилвате във всяко добро дело;
- ⁹ както е писано: - "Разпръсна щедро, даде на сиромасите, Правдата му трае до века".
- ¹⁰ А Тоя, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще прави да изобилват плодовете на вашата правда,
- ¹¹ та да бъдете във всяко отношение богати във всякаква щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога.
- ¹² Защото извършването на това служение не само запълва нуждите на светиите, но и чрез многото благодарения се излива и пред Бога;
- ¹³ понеже те славят Бога поради доказателството, което това служение дава за

вашата послушност на Христовото благовестие, което изповядвате, и за щедростта на вашето общение към тях и към всички.

¹⁴ А и те, с молитви за вас, копнеят за вас поради дадената вам изобилна Божия благодат.

¹⁵ Благодарение Богу за Неговия неизказан дар!

ГЛАВА 10

И сам аз, Павел, ви моля поради Христовата кротост и нежност, аз, който съм смирен когато съм между вас, а когато отсъствувам ставам смел към вас, -

² моля ви се, когато съм при вас да се не принудя да употребя смелост с оная увереност, с която мисля да се одързостя против някои, които разчитат, че ние плътски се обхождаме.

³ Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме.

⁴ Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне крепости.

⁵ Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа.

⁶ И готови сме да накажем всяко непослушание, щом стане пълно вашето послушание.

⁷ Вие гледате на външното. Ако някой е уверен в себе си, че е Христов, то нека размисли още веднъж в себе си, че, както той е Христов, така и ние сме Христови.

⁸ Защото, ако бих се и нещо повечко похвалил с нашата власт, която Господ даде за назиданието ви, а не за разорението ви, не бих се засрамил.

⁹ Обаче нека се не покажа, че желая да ви заплашвам с посланията си.

¹⁰ Понеже, казват някои, посланията му са строги и силни, но личното му присъствие е слабо и говоренето нищожно.

¹¹ Такъв нека има пред вид това, че, каквито сме на думи в посланията си, когато сме далеч от вас, такива сме и на дело, когато сме при вас.

¹² Защото не смеем да считаме или да сравняваме себе си с някои от ония, които препоръчват сами себе си; но те, като мерят себе си със себе си, и като сравняват себе си със себе си, не постъпват разумно.

¹³ А ние няма да се похвалим с това, което е вън от мярката ни, но според мярката на областта, която Бог ни е определил, като мярка, която да достигне дори до вас.

¹⁴ Защото ние не се простираме чрезмерно, като че ли не сме достигнали до вас; защото ние първи достигнахме до вас с Христовото благовестие.

¹⁵ И не се хвалим с това, което е вън от мярката ни, то ест, с чужди трудове, но имаме надежда, че с растенето на вярата ви, ние ще имаме по-голяма област за работа между вас, и то премного,

¹⁶ така щото да проповядваме благовестието и от вас по-нататък, а не да се хвалим с готовото в чужда област.

¹⁷ А който се хвали, с Господа да се хвали.

¹⁸ Защото не е одобрен тоя, който сам себе си препоръчва, но тоя, когото Господ препоръчва.

ГЛАВА 11

- Д**ано бихте потърпели малко моето безумие; да! потърпете ме,
- ² защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа.
- ³ Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа.
- ⁴ Защото, ако дойде някой и ви проповядва друг Исус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно го търпите.
- ⁵ Обаче мисля, че аз не съм в нищо по-долен от тия превъзходни апостоли!
- ⁶ А пък, ако и да съм в говоренето прост, в знанието не съм; дори ние по всякакъв начин сме ви показали това във всичко.
- ⁷ Грях ли съм сторил, като смирявах себе си, за да се издигнете вие, понеже ви проповядвах Божието благовестие даром?
- ⁸ Други църкви обрах, като вземах заплата от тях, за да служа на вас;
- ⁹ а когато бях при вас и изпаднах в нужда, не отегчих никого, защото братята, които дойдоха от Македония, задоволиха нуждата ми. Така във всичко се пазих, и ще се пазя, да не ви отегча.
- ¹⁰ Заради Христовата истинност, която е и в мене, никой няма да ми отнеме тая похвала в ахайските места.
- ¹¹ Защо? Защото ви не обичам ли? Знае Бог!
- ¹² А каквото правя, това и ще правя, за да отсека причината на тия, които търсят причина против мене, та относно това, с което те се хвалят, да се намерят също такива, каквито сме и ние.
- ¹³ Защото такива човеци са лъжеапостоли, лукави работници, които се преправят на Христови апостоли.
- ¹⁴ И не е чудно; защото сам сатана се преправя на светъл ангел;
- ¹⁵ тъй че, не е голямо нещо, ако и неговите служители се преправят на служители на правдата. Но тяхната сетнина ще бъде според делата им.
- ¹⁶ Пак казвам, никой да не ме счита за безумен; иначе, приежете ме като безумен, та да се похваля и аз малко нещо.
- ¹⁷ (Това, което казвам, не го казвам по Господа, но като в безумие, в тая моя увереност на хваленето.
- ¹⁸ Тъй като мнозина се хвалят по плът, ще се похваля и аз).
- ¹⁹ Защото вие, като сте разумни, с готовност търпите безумните;
- ²⁰ понеже търпите, ако някой ви заробва, ако ви изпояжда, ако ви обира, ако се превъзнася, ако ви бие по лицето.
- ²¹ За свое унижение го казвам, като че ли сме били слаби; но с каквото се осмелява някой да се хвали, (в безумие говоря), осмелявам се и аз.
- ²² Евреи ли са? И аз съм; израилтяни ли са? И аз съм; Авраамово потомство ли са? И аз съм;
- ²³ служители Христови ли са? (в безумие говоря), аз повече: бил съм в повече трудове, в тъмници още повече, в бичувания чрезмерно, много пъти и на смърт.
- ²⁴ Пет пъти юдеите ми удариха по четиридесет удара без един;
- ²⁵ три пъти бях бит с тояги, веднъж ме биха с камъни, три пъти съм претърпял корабкрушение, една нощ и един ден съм бил по морските дълбочини.

- ²⁶ Много пъти съм бил и в пътешествия; в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от съотечественици, в опасност от езичници, в опасност в град, в опасност в пустиня, в опасност по море, в опасност между лъжебратя;
- ²⁷ в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в неядене, в студ и в голота;
- ²⁸ и, освен другите неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене всеки ден, грижата за всичките църкви.
- ²⁹ Кой изнемощява, без да изнемощявам и аз? Кой се съблазнява без да се разпалям аз?
- ³⁰ Ако трябва да се хваля, ще се похваля с това, което се отнася до немошта ми.
- ³¹ Бог и Отец на Господа Исуса [Христа], Който е благословен до века, знае, че не лъжа.
- ³² (В Дамаск областният управител на цар Арета тури стража в град Дамаск за да ме улови;
- ³³ и през прозорец по стената ме спуснаха с кош, та избягах от ръцете му).

ГЛАВА 12

Принуден съм да се хваля, при все че не е за полза; но сега ще дойда до видения и откровения от Господа.

- ² Познавам един човек в Христа, който, преди четиридесет години, (в тялото ли, не зная, вън от тялото ли, не зная, Бог знае), бе занесен до третото небе.
- ³ И такъв човек, познавам, (в тялото ли, без тялото ли, не зная; Бог знае),
- ⁴ който бе занесен в рая, и чу неизразими думи, които на човека не е позволено да изговори.
- ⁵ С такъв човек ще се похваля; а със себе си няма да се похваля; освен с немощите си.
- ⁶ (Защото, даже ако поискам да се похваля за други неща, не ще бъда безумен, понеже ще говоря истината; но въздържа се, да не би някой да помисли за мене повече от каквото вижда, че съм или каквото чува от мене).
- ⁷ А за да се не превъзнасям поради премногото откровения, даде ми се трън {Или: Мъченически кол.} в плътта, пратеник от сатана да ме мъчи, та да се не превъзнасям.
- ⁸ Затова три пъти се молих на Господа да се отмахне от мене;
- ⁹ и Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва свършена. И тъй, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила.
- ¹⁰ Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христа; защото, когато съм немощен, тогава съм силен.
- ¹¹ Станах безумен. Вие ме принудихте, защото вие трябваше да ме препоръчвате, понеже не съм бил по-долен от тия превъзходни апостоли, ако и да не съм нищо.
- ¹² Наистина, признаците на апостолите се показаха между вас с пълно търпение, чрез знамения, чудеса и велики дела.
- ¹³ Защото в какво бяхте поставени по-долу от другите църкви, освен в това, гдето сам аз не ви отегчих? Простете ми тая неправда!
- ¹⁴ Ето, готов съм да дойда при вас трети път и няма да ви отегча, защото не искам

вашето, но вас; понеже чадата не са длъжни да събират имот за родителите, но родителите за чадата.

15 А пък аз с преголяма радост ще иждивя и цял ще се иждивя за душите ви. Ако аз ви обичам повече, вие по-малко ли ще ме обичате?

16 Но, нека е тъй, че аз не съм ви отегчил, обаче, като хитър съм ви уловил с измама.

17 Изкористих ли ви аз чрез някои от ония, които изпратих до вас?

18 Помолих Тита да отиде при вас, и с него пратих брата. Тит ли припечели нещо от вас? Не със същия ли дух се обхождаме? Не в същите ли стъпки?

19 Още ли мислите, че ние се защитаваме пред вас? Не; пред Бога говорим това в Христа, и то всичко, любезни мои, за ваше назидание.

20 Защото се боя да не би, като дойда, да ви намеря не каквито ви желая, и аз да се намеря за вас не какъвто ме желаете, и да не би да има между вас раздор, завист, гняв, партизанства, одумвания, шушукания, големствувания, безредици;

21 да не би, когато дойда пак да ме смири моят Бог между вас, и да оплача мнозина, които отнапред са съгрешили, и не {В изданието от 1940 г. думата "не" липсва} са се покаяли за нечистотата, блудството и сладострастието, на които са се предавали.

ГЛАВА 13

Ето, трети път ида при вас. "От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа".

2 Както, когато бях при вас втори път, ви предупредих така и сега, когато не съм при вас, предупреждавам тия, които отнапред са съгрешили, и всички други, че, ако дойда пак, няма да пощадя,

3 тъй като търсите доказателство, че в мене говори Христос, Който спрямо вас не е немоощен, но е силен между вас;

4 защото, при все че Той биде разпнат в немощ, но пак живее чрез Божията сила. И ние също сме немощни в Него, но ще сме живи с Него чрез Божията сила спрямо вас.

5 Изпитвайте себе си, дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли че Христос е във вас, освен ако сте порицани?

6 А надявам се да познаете, че ние не сме порицани;

7 и моля Бога да не сторите никакво зло, - не за да се покажем ние одобрени, но за да струвате вие това, което е честно, ако и да бъдем ние порицани.

8 Защото не може да вършим нищо против истината но за истината можем.

9 Понеже се радваме, когато ние сме немощни, а вие сте силни; и за това се молим - за вашето усъвършенствуване.

10 Затуй, като отсъствам, пиша това, та когато съм при вас, да се не отнеса строго според властта, която ми е дал Господ за назидание, а не за събаряне.

11 Най-после, братя, здравейте. Усъвършенствувайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живеете в мир; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас.

12 Поздравете се един друг със света целувка.

13 Поздравяват ви всичките светии.

14 Благодатта на Господа Исуса Христа, и любовта на Бога и общението на Светия Дух да бъде с всички вас. [Амин].

For other languages please go to www.wordproject.org